

Differensen mellem denne og forrige Tabels Summatal angiver det Antal Tillægsmandater, som bliver at fordele, jfr. Tabel 2.

At fordele de 46 Tillægsmandater saaledes, at Summatalene i Tabel 1 fremkommer, lader sig naturligvis gøre paa mange Maader. Hvad der kræves for at gøre Opgaven bestemt, er at opstille en eller anden ny Betingelse, der paa den ene Side af de mange Muligheder bortskærer alle paa een nær, og paa den anden Side altid lader denne ene tilbage. Den ny Betingelse kan i og for sig være vilkaarligt valgt; fastsat efter Valgløvens Grundprincip bliver den: indenfor de Grænser, som Grundbetingelserne tillader, at foretage Fordelingen saaledes, at Valgets Udfald saa nær som muligt afbilder *Stemmeafgivningen*, ikke blot med Hensyn til Partifordeling men ogsaa med Hensyn til Stedfordelingen.

Tænkes de 153 Mandater ved simpel Forholdsregning fordelt paa Partier og Landsdele efter Stemmetal, faar man følgende Tal:

Tabel 3.

		Stemmetal	Forholdstal
Hovedstaden.	Det konservative Folkeparti	45 804	7.69
	Venstre	2 689	0.45
	Det radikale Venstre	39 682	6.66
	Socialdemokratiet	96 368	16.18
	Erhvervspartiet	11 934	2.00
Øerne.	Det konservative Folkeparti	68 647	11.53
	Venstre	98 286	16.51
	Det radikale Venstre	87 719	14.73
	Socialdemokratiet	87 651	14.72
Jylland.	Det konservative Folkeparti	54 456	9.15
	Venstre	171 304	28.77
	Det radikale Venstre	54 518	9.16
	Socialdemokratiet	92 017	15.45
Tilsammen		911 075	153.00

De fundne Forholdstal for Mandatfordelingen skal nu tjene som Sammenligningsgrundlag ved Udvælgelsen af den af samtlige Fordelingsmuligheder, der skal betragtes som den endelige Løsning.

Hvilken af disse Muligheder man end betragter, vil en saadan, dels fordi den jo skal udtrykkes ved hele Tal, dels fordi Kredsvalgene i Almindelighed ikke giver forholdsmæssig Repræsentation*) altid udvise 13 større eller mindre Afvigelser fra ovenstaaende Forholdsfordeling. Foretager man nu Udvælgelsen ved »de mindste Kvadraters Metode« d. v. s. vælger man den Mulighed, ved hvilken Kvadratsummen af de 13 Afvigelser er mindre end ved nogen anden, opnaar man, dels at Valgets Udfald afbilder Stemmeafgivningen saa nær som muligt, dels er man sikker paa, at der altid vil findes een og kun een saadan Mulighed. At den nævnte Metode har disse Egenskaber, og hvorfor den har det, skal man ikke her gaa nærmere ind paa, jfr. iøvrigt Rigsdagstidenden 1913—14, Tillæg B, Sp. 2467—92.

Princippet om, at Kvadratsummen skal være Minimum, bringes til Udførelse i Praksis som vist i Tabellerne Side 73 og 74.

I Tabel 4 er som Forsøg Nr. 1 anført en Række Tal for Partirepræsentationen i de forskellige Landsdele; de opfylder Grundbetingelserne, d. v. s. 1) de er større eller lig Kredsrepræsentationen, 2) de giver (som Tværsum) henholdsvis 30, 56 og 67 for henholdsvis Hovedstaden, Øerne og Jylland, 3) og de giver som lodret Sum henholdsvis

*) Efter Valgloven blandt andet ikke, fordi Landsdelenes Repræsentation ikke er fuldt ensartet.